ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 181. — 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις	φρ.	10—
» ταῖς ἐπαρχίαις	»	12—
» τῇ ἀλλοδαπῇ	»	20—

Ἡ συνδρομὴ εἶνε ἐτησία καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ πρό τινος ἀποθιώσαντος Μ. Κ. Σαλβάγου προσήνεγκον εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς Σύρου καὶ τῶν Ἀθηνῶν φράγκα 16,000, ἤτοι ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου, ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς φιλοπτώχου ἑταιρίας Σύρου ἀνὰ 3,000 φρ. ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀθήναις δύο ὀρφανοτροφείων ἀῤῥένων καὶ θηλέων ἀνὰ 2,500 καὶ ὑπὲρ τοῦ τυφλοκομείου φρ. 2,000

Οἱ ἐκ Στρεβόζης τῶν Καλαβρύτων κκ. Ἀναγν. Μπουσιώτης καὶ Κων. Παναγιωτακόπουλος ἐδωρήσαντο ὑπὲρ συστάσεως ἑλληνικοῦ σχολείου ἐν τῷ χωρίῳ των ὁ μὲν πρῶτος δραχ. 4,000, ὁ δ' ἕτερος δραχ. 2,000.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνεισέφερον οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁμογενεῖς λίρας ὀθωμ. 30, ἡ δὲ ἐν Αἰγίνῃ Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν δρ. 201.

Ὑπὲρ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Σωκράτους» προσήνεγκον ὁ κ. Α. Γαΐτης δραχ. 56, ὁ κ. Α. Κουτσοδόντης δρ. 56, ὁ κ. Βουτσινᾶς δρ. 45 καὶ ἀνώνυμος δρ. 28.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2149. Ἑστία. Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 15 Ἰουνίου 1880. Ἀριθ. 233 (181). Λεπτὰ **20**. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Εὐανθίας Καΐρη. — Εὐανθία Καΐρη ὑπὸ Ἀντ. Μηλιαράκη. — Ἐπιστολιμαῖα ἱστορήματα ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Περὶ τῶν λουτρῶν τοῦ Λουτρακίου ὑπὸ Γ. Χ. Βάφα, ἰατροῦ. — Τί ἐστὶ τὸ δισκατομμύριον; — Φασιανὸς μὲ ξύλινον πόδα. — Γνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ῥοσφουκώ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχιοῦ). — Δάνειον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2150. Ἐμπορικὸν ἐγχειρίδιον περὶ ἐμπορίας, βιομηχανίας, ναυτιλίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων. Περὶ ἐμπορικῆς ὕλης, νομισμάτων, συναλλαγμάτων, σταθμῶν καὶ μέτρων τῶν ἐμπορικῶν πόλεων. Περὶ καταστιχογραφίας, ἐμπορικῶν λογαριασμῶν, ἐπιστολογραφίας καὶ ἐμπορικῶν συμβολαίων, ὑπὸ Κωνσταντίνου Μελᾶ. Ἔκδοσις τρίτη. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, 1880, 8ον, σ. 603, δρ. 10. [Ἐκ τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος ἀποσπῶμεν τὸν πρόλογον αὐτοῦ: Ἐκδίδεται καὶ τρίτον τὸ παρὸν ἐμπορικὸν ἐγχειρίδιον ἐπεξεργασθὲν παρὰ τοῦ συγγραφέως καὶ συναρμολογηθὲν κατὰ τὰς νεωτέρας στατιστικὰς πληροφορίας καὶ τὰ νεώτερα ἐμπορικὰ καὶ πολιτικὰ συμβεβηκότα. Ἡ χρησιμότης τοῦ βιβλίου ἀπεδείχθη διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν δύο προηγουμένων ἐκδόσεων, καθ' ὅσον ἂν καὶ συνοπτικῶς περιέχει μεθοδικῶς τὰς κυριωτέρας τῶν εἰς τὸν ἔμπορον ἢ ἐμπορικὸν ὑπάλληλον ἀναγκαίας γνώσεις πρὸς καταρτισμὸν ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐγρησίμευσε δὲ καὶ ὡς θέμα ἐμπορικῆς διδασκαλίας εἰς δημόσια ἐκπαιδευτήρια. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ὑπηγόρευσε τὴν τρίτην ταύτην ἔκδοσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐγχειριδίου, εἶνε δὲ εὔελπις ὁ συγγραφεὺς ὅτι θέλει συντελέσει καὶ αὕτη εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς τὸ στάδιον τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἑλληνισμὸς καθ' ὅλας τὰς ἱστορικὰς ἐποχὰς ἀνεδείχθη πρωτεύων κατά τε τὴν ἐμπορικὴν εὐφυΐαν καὶ τὸ ἔντιμον τοῦ ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος].

2151. **Histoire Grecque par Ernest Curtius traduite de l'allemand sur la cinquième édition par A. Bouché-Leclercq** professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome premier. Paris. Ernest Leroux éditeur. 1880. Fascicule Nº 1 σ. 96. [Διὰ τοῦ ἀγγελλομένου τεύχους ἄρχεται ἡ γαλλικὴ μετάφρασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας τοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου, ἥτις μετάφρασις θ' ἀποτελέσῃ πέντε τόμους ἐκδοθησομένους ἐν τριάκοντα τεύχεσι. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου εἶνε τόσον γνωστὸν τοῖς λογίοις καὶ κατέστησαν αὐτὸ τόσον δημοτικόν, ὥστε ἀδύνατον εἰπεῖν, αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ὀλυμπίας καὶ παρὰ τοῖς ὀλιγώτερον ἀκόμη περὶ τὰ γράμματα διατριβουσιν, ὥστε περιττὸν εἶνε νὰ εἰπωμέν τι ἐνταῦθα περὶ τοῦ συγγραφέως τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, καὶ τοσούτων ἄλλων φιλολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν συγγραφῶν, ὅστις ἄγει σήμερον τὸ 66 τῆς ἡλικίας του ἔτος. Ἡ Ἑλληνικὴ του Ἱστορία, ἧς ἀρχεται νῦν ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν μετάφρασις, μετεφράσθη ἤδη ὡσαύτως κατὰ τεύχη καὶ εἰς τὴν ἰταλικὴν καὶ ἐτελείωσεν ἤδη ὁ δ' τόμος τῆς ἰταλικῆς μεταφράσεως, νομίζομεν δ' ὅτι ὁ γάλλος μεταφραστὴς κ. A. Bouché-Leclercq, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῆς Ἱστορίας τῆς μαντείας ἐν τῇ ἀρχαιότητι, τῇ φιλοκάλῳ συνεργείᾳ τοῦ ἐκδότου κ. E. Leroux, προσφέρει μὲν μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς λογίους τοὺς μὴ δυναμένους ν' ἀναγνώσωσιν ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ τὸ σύγγραμμα τοῦ Κουρτίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ λαμπρότατον βιβλίον ἀνοίγει κύκλον εὐρύτερον διαδόσεως καὶ ἐκτιμήσεως ἕνεκα τοῦ κοσμοπολιτικοῦ χαρακτῆρος τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία τοῦ Κουρτίου δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τις ἐπιτυχοῦσα ἐφαρμογὴ νέας μεθόδου ἐπιστημονικῆς ἐπὶ θέματος παλαιοῦ. Ὁ Κούρτιος παρεισάγει θεωρίας καὶ σκέψεις νέας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐρεύνης τῆς καταγωγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ δέχεται ὡς θεμέλιον οὕτως εἰπεῖν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ στοιχεῖον τὸ ἰωνικὸν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς γνώμας τοῦ ὡρίζοντος διδασκάλου του, τοῦ περικλεοῦς Καρόλου Ὀδοφρείδου Μύλλερ. Ἐπὶ νέων δ' οὕτω βάσεων καὶ ἐπὶ νέων ἐρευνῶν τοπογραφικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ἄλλων οἰκοδομήσας τὸ ἱστορικὸν του καλλιτέχνημα, ὅπερ πλὴν τῶν ξένων μεταφράσεων ἀριθμεῖ ἤδη πέντε ἐκδόσεις ἐν Γερμανίᾳ, κατέστησεν αὐτὸ ἀναντιῤῥήτως ἐν τῶν ἀρίστων ἱστορικῶν προϊόντων τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐν ᾧ ἡ χάρις καὶ ἡ γλαφυρότης τοῦ λόγου, ἀπαράμιλλος σχεδὸν οὖσα καθ' ἑαυτήν, ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐννοιῶν. Τοιοῦτον ὂν τὸ βιβλίον, φυσικὸν εἶνε ὅτι ἔμελλε νὰ κατασταθῇ σημεῖον ἀντιλεγόμενον, ἀλλὰ μὲ ὅλας ὅμως τὰς ἀντιλογίας ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία τοῦ Κουρτίου κατέλαβεν ἤδη ὁριστικῶς τὴν προσήκουσαν αὐτῇ θέσιν παρὰ τὸ ἀθάνατον ἔργον τοῦ Ἄγγλου Γρῶτε. Τὰ δύο ταῦτα βιβλία, ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις γεγραμμένα, συμπληροῦσιν ἄλληλα καὶ συναποτελοῦσι τὴν λαμπρὰν εἰκόνα τῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι περιπετειῶν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Εὐχόμεθα νὰ μὴ βραδύνῃ ἡ ἐξακολούθησις καὶ ἀποπερατώσις τῆς ὡραίας γαλλικῆς μεταφράσεως, ἧς τὸ α' τεῦχος περιέχει τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῶν μέσων περίπου τῆς τρίτης παραγραφῆς τοῦ τρίτου κεφαλαίου, ἔνθα ὁ λόγος περὶ τοῦ σηματισμοῦ τῶν παλαιτάτων ἑλληνικῶν κρατῶν. — **Σ.]

Ὑπὸ μαθητῶν τοῦ ἐν Balliol (τῆς Ἀγγλίας) Γυμνασίου παρεστάθη ἐσχάτως ὁ Ἀγαμέμνων τοῦ Αἰσχύλου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ. Ἡ παράστασις ἐγένετο μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, τὰ δὲ «Ἡμερήσια Νέα» (τῆς 5 Ἰουνίου) δίδουσι μακρὸν περιγραφὴν τῆς παραστάσεως ταύτης.

— Ἡ Βουλή, γράφει ἡ Ὥρα, εἶχε περιβάλει πέρυσι διὰ τοῦ θηλικοῦ αὐτῆς κύρους τὴν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μελετωμένην ἀποστολὴν τοῦ ὀφηγητοῦ κ. Σπ. Π. Λάμπρου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς μελέτης καὶ ἐξερευνήσεως τῶν μοναστηριακῶν βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων. Αἱ βιβλιοθῆκαι αὗται, περιέχουσαι, ὡς γνωστόν, χειρόγραφα πολύτιμα, εἶχον ἐξετασθῆ μέχρι τοῦδε ἐπιπολαίως καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ὑπὸ ξένων περιηγητῶν, πολλῷ δὲ σπανιώτερον ὑπὸ Ἑλλήνων. Ἐπρόκειτο δὲ νῦν νὰ ἐπιχειρηθῇ συστηματικὴ πολυμηνὸς ἐξερεύνησις τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων, ἐν αἷς ἂν μὴ λανθάνωσιν